

عنوان مقاله:

اثر مصرف کود نیتروژن و محلول پاشی سیتوکنین بر عملکرد دانه و صفات فیزیولوژیک گندم (*Triticum aestivum*)
L. رقم چمران در شرایط تنش گرمای انتهایی فصل

محل انتشار:

فصلنامه علوم زراعی ایران، دوره 18، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی قاطعی - دانشجوی سابق دکتری دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

عبدالمهدی بخشنده

علیرضا ابدالی مشهدی

سید عطاء الله سیادت

خلیل عالمی سعید

محمدحسین قرینه

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی اثر سطوح کود نیتروژن و محلول پاشی سیتوکنین بر صفات فیزیولوژیک گندم رقم چمران در شرایط زمان کشت توصیه شده (بدون تنش) و کشت دیرهنگام (تنش گرمای انتهایی فصل)، پژوهشی در سال زراعی ۹۲-۱۳۹۱ در مزرعه آموزشی، پژوهشی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان اجرا شد. این پژوهش در دو آزمایش مستقل به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار انجام گرفت. آزمایش اول شامل کاشت گندم در زمان کشت توصیه شده منطقه (۱۵ آذر) و آزمایش دوم، زمان کشت دیرهنگام (۳۰ دی) بود. در هر آزمایش، ترکیب های تیماری شامل چهار سطح کود نیتروژن (صفر، ۷۵، ۱۵۰ و ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار) و سه سطح محلول پاشی سیتوکنین (صفر، ۵۰ و ۱۰۰ میکرومول) بودند. نتایج نشان داد که برهمکنش سه گانه زمان کشت، نیتروژن و سیتوکنین بر محتوای پرولین و شاخص سبزیگی، برهمکنش نیتروژن و سیتوکنین و برهمکنش زمان کشت و نیتروژن بر دوام سطح برگ، هدایت روزنه ای و عملکرد دانه اثر معنی دار داشت. بیشترین عملکرد دانه در تیمار توام ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن و محلول پاشی ۱۰۰ میکرومول سیتوکنین به دست آمد که البته با تیمار توام ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن و محلول پاشی ۱۰۰ میکرومول سیتوکنین و تیمار توام ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن و محلول پاشی ۵۰ میکرومول سیتوکنین تفاوت معنی داری نداشت. نتایج این آزمایش نشان داد که افزایش مصرف کود نیتروژن و محلول پاشی سیتوکنین می تواند تا حدودی آثار منفی تنش گرمای انتهایی فصل را در گندم کاهش دهد.

کلمات کلیدی:

..Bread wheat, Cell membrane stability, Leaf area duration, Prolin content and Stomatal conductance

پرولین، دوام سطح برگ، گندم نان، پایداری غشای سلولی و هدایت روزنه ای.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1482987>

